

Vracajú sa 20. roky minulého storočia?

Andrzej Plipiuk

28. júla 2022 ✝ *Spoločnosť*

V prvých desaťročiach sa 21. storočie začína nápadne podobať svojmu predchodcovi: opäť máme vojnu, opäť máme mor a za chrbtom sa usmievajú nové totality. Európa na začiatku 20. rokov 20. storočia bola vážne chorá. Už pred vojnou tuberkulóza a syfilis decimovali celé vrstvy spoločnosti. V zákopoch prvej svetovej vojny ľudia trápili vši a s nimi spojený týfus. Keď napokon zbrane utíchli, Európu zahalil smrteľný závoj mimoriadne nepríjemného kmeňa chrípky. Tzv. španielska chrípka podľa veľmi opatrných odhadov zabila niekoľko percent obyvateľstva.

Zdroj: flickr.com

Bakteriálne ochorenia nás stále ohrozujú, ale dnes máme antibiotiká a držíme tento hnus pod kontrolou. Syfilis prestal zabíjať. Určitým problémom sú kmene tuberkulózy odolné voči liekom. A máme tu opäť pandémiu – nový koronavírus nás tvrdo zasiahol. Takmer každý z nás poznal niekoho, kto zomrel alebo vážne ochorel. Strach navyše umocňovali informácie, ktoré takmer okamžite prichádzali z celého sveta.

Epidémie sa ešte ani poriadne neskončili, keď vypukla vojna. A je veľmi nepríjemná, taká, akú v Európe nikto nečakal. Mysleli sme si, že to, čo sa stalo v 20. storočí, sa už nikdy nebude opakovať. Ľudstvo sa stalo múdrejším, civilizovanejším a vyspelejším. Medzitým nám správy z Ukrajiny pripomínajú príbehy našich starých rodičov: obrazy z nacistickej okupácie. Rusi páchajú vojnové zločiny. Lúpia, čo sa dá. Ničia obytné budovy. Tých niekoľko optimistických a humorných epizód sa utopí v mori beštiality Putinovej armády. Táto vojna sa zatiaľ, našťastie, odohráva ďaleko od našich hraníc a z územného hľadiska je pomerne obmedzená. A zároveň – napriek všetkej tragédii ľudí na Ukrajine – nie je ani tieňom septembra 1939...

Veľké totality 20. storočia boli založené na sľuboch. Komunizmus sľuboval okradnutie bohatých a potom život v blahobyte. Nacizmus sľuboval vytvorenie nového človeka, pracovné prázdniny, lacné bývanie, poníženie nepriateľov a získanie životného priestoru. Fašizmus sľuboval prácu za slušnú mzdu, kolonizáciu Líbye a vybudovanie priemyselnej a vojenskej veľmoci.

Komunizmus si mal podmaniť celú planétu, Hitler neúnavne sľuboval vybudovanie tisícročnej ríše, Mussolini chcel vzkriesiť Rímsku ríšu...

Nezabúdajme však, že všetky tieto režimy vyhrali boj o vládu duší, pretože sa opierali o nespočetné množstvo ľudí, ktorí boli chudobní alebo zničení vojnovou devastáciou. Všetky so zaničením rečnili o najpálčivejších problémoch každodenného života. V prvom rade bolo potrebné prekonať sociálne problémy: nezamestnanosť, bezdomovectvo, zlé životné podmienky. Dokonca sa im v tejto oblasti aj niečo podarilo, ale veľmi rýchlo sa ukázalo, že vedúci predstavitelia si za svoju „dobrotu“ vystavili masťný účet.

V porovnaní s nimi vyvoláva dnešná totalita v znamení politickej korektnosti a pseudoenvironmentalizmu skôr úsmev ľútosti. Po prvé, zjavne chýba program, chýbajú stanovené ciele. Environmentalisti chcú zachrániť klímu. Priaznivci BLM chcú vykoreniť rasizmus. LGBT aktivisti chcú namiesto biologického pohlavia zaviesť koncept kultúrneho pohlavia. Strašne nejasné a všeobecné.

Lenin, Stalin, Hitler a Mussolini formulovali aspoň niektoré teoretické predpoklady a potom ich viac-menej dôsledne uplatňovali v praxi. Všetci štyria mali disciplinovaný aparát na realizáciu svojich nápadov a drvenie súperov. Spoločným znakom dnešných hnutí je absencia ucelenej ideológie a niekedy dokonca popieranie jej existencie. Moderní totalitári namiesto bojovnosti používajú hysterický príbeh, ktorý preberá každý hlúpejší novinár. Tvármi nových hnutí je dospievajúce dievča, ktoré sa plaví na jachte do USA, aby informovalo Kongres, že jej detstvo bolo zničené, a černošský narkoman a recidivista, ktorého uškrtí zasahujúci policajt.

Poznáme dôsledky totalít 20. storočia – celé generácie mladých ľudí boli demoralizované, mali pošpinené ruky ohavnými zločinmi a nakoniec podľahli nemilosrdnému vraždeniu v nezmyselných vojnách. Dôsledky konania súčasných totalitárov oproti nim sú dosť groteskné. Čo dosiahli? Futbalisti si kľakajú na štadiónoch, aby sa ospravedlnili za rasizmus svojich alebo aj nie svojich predkov. Namiesto plastových slamiek a pohárov máme papierové. Niektoré typy žiaroviek boli zakázané. V cirkuse už nesmie byť ani vycvičený pes.

Niektoré mestá zakazujú používať uhlie v sporákoch a dokonca aj drevo v krboch. To všetko sú iba malé kamienky v topánke. Otravné, ale *de facto* skôr znepríjemňujúce život ako skutočne ohrozujúce. Keď Putin zavrie plynový kohútik, uhlie sa okamžite vráti a bude akceptovateľné...

LGBT aktivisti sú na smiech. Všetky ich aktivity, ako aj ich oponentov sa točia okolo rúzporku. Predchádzajúce revolučné hnutia aspoň oslovovali široké masy a predstierali, že bojujú za niečo dôležité. A tu? Súcit! Budovanie identity revolučnej skupiny okolo otázky, kto s kým spí a akým spôsobom! Boj za „slobodu“ vo svete, kde homosexualita už dávno nie je v trestnom zákonníku. Potvrdzovanie akejkoľvek inakosti a vynútená tolerancia obscénneho správania ľudí postihnutých poruchami rodovej autoidentifikácie. To všetko tu už bolo – na konci staroveku. A potom prišli barbari. A rozorali kedysi hrdú ríšu.

Problémy našich prarodičov sa vrátili, našťastie, zatiaľ ako paródia. A bláznivé 20. roky sú pred nami. Želajme si, aby 21. storočie bolo naďalej len neškodnou karikatúrou bezútešného a krvavého 20. storočia.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vracaju-sa-20-roky-minuleho-storocia/>